Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

8. března 2017*

„Kasační opravný prostředek — Státní podpora — Článek 107 odst. 1 SFEU — Článek 106 odst. 2 SFEU — Opatření dánských orgánů ve prospěch dánské veřejnoprávní televizní stanice TV2/Danmark — Vyrovnání nákladů spjatých s plněním povinností veřejné služby — Rozhodnutí, kterým se podpora prohlašuje za slučitelnou s vnitřním trhem“

Ve věci C-660/15 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 8. prosince 2015,

Viasat Broadcasting UK Ltd, se sídlem v Londýně (Spojené království), zastoupená M. Honorém a S. E. Kalsmose-Hjelmborgem, advokater,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka),

přičemž dalšími účastníky řízení jsou:

Evropská komise, zastoupená L. Grønfeldt, L. Flynnem a B. Stromskym, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalovaná v prvním stupni,

Dánské království, zastoupené C. Thorningem, jako zmocněncem, ve spolupráci s R. Holdgaardem, advokat,

TV2/Danmark A/S, se sídlem v Odense (Dánsko), zastoupená O. Koktvedgaardem, advokat,

vedlejší účastníci řízení v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení R. Silva de Lapuerta (zpravodajka), předsedkyně senátu, E. Regan, J.-C. Bonichot, A. Arabadžev a C. G. Fernlund, soudci,

generální advokát: N. Wahl,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 10. listopadu 2016,

* Jednací jazyk: angličtina.

vydává tento

Rozsudek

1 Společnost Viasat Broadcasting UK Ltd (dále jen „Viasat“) se svým kasačním opravným prostředkem domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 24. září 2015, Viasat Broadcasting UK v. Komise (T-125/12, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2015:687), kterým Tribunál zamítl její žalobu podanou proti rozhodnutí Komise 2011/839/EU ze dne 20. dubna 2011, týkajícímu se opatření učiněných Dánskem (C 2/03) ve prospěch TV2/Danmark (Úř. věst. 2011, L 340, s. 1, dále jen „sporné rozhodnutí“), kterým Evropská komise sice uznala, že některá opatření přijatá Dánským královstvím ve prospěch TV2/Danmark (dále jen „TV2“) mají povahu státní podpory, avšak rozhodla, že tato opatření musí být považována za slučitelná s vnitřním trhem na základě čl. 106 odst. 2 SFEU.

Skutečnosti předcházející sporu

2 Tribunál vylíčil okolnosti předcházející sporu v bodech 1 až 17 napadeného rozsudku následovně:

„1. Předmětem této žaloby je částečné zrušení [sporného] rozhodnutí, v němž bylo konstatováno, že [opatření přijatá Dánským královstvím ohledně TV2], třebaže představují státní podporu, jsou nicméně slučitelná s vnitřním trhem ve smyslu čl. 106 odst. 2 SFEU. Byla podána [společností Viasat], komerční vysílací společností podnikající na dánském trhu, která je přímým konkurentem dánské vysílací společnosti [TV2/Danmark A/S (dále jen ‚TV2 A/S‘)].

2. TV2 A/S byla vytvořena s cílem nahradit, s účetními a daňovými účinky ke dni 1. ledna 2003, autonomní státní podnik [TV2], založený v roce 1986 zákonem Lov no 335 om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed [(zákon č. 335, kterým se mění zákon o rozhlasovém a televizním vysílání) ze dne 4. června 1986]. TV2 A/S je, stejně jako její předchůdkyně TV2, druhou veřejnoprávní televizní stanicí v Dánsku, přičemž první z nich je Danmarks Radio (dále jen ‚DR‘).

3. TV2 A/S je, stejně jako předtím TV2, pověřena úkolem veřejné služby spočívající ve vytváření a šíření celoplošných i regionálních televizních programů. Toto šíření může být uskutečňováno zejména prostřednictvím rozhlasových zařízení, včetně satelitních či kabelových systémů. Pravidla týkající se povinností veřejné služby TV2 A/S a TV2 stanoví dánský ministr kultury.

4. Kromě veřejnoprávních vysílacích společností jsou na dánském trhu celoplošného televizního vysílání činné dvě komerční televizní společnosti. Zaprvé se jedná o [společnost Viasat] a zadruhé o sdružení tvořené společnostmi SBS TV A/S a SBS Danish Television Ltd (dále jen ‚SBS‘).

5. TV2 byla založena s pomocí úročené státní půjčky a její činnost, stejně jako činnost DR, měla být financována výnosem z poplatků uhrazovaných všemi dánskými televizními diváky. Dánský zákonodárce však rozhodl, že na rozdíl od DR bude mít TV2 též možnost využívat zejména výnosu z reklamní činnosti.

6. Na základě stížnosti, podané dne 5. dubna 2000 společností SBS Broadcasting SA/TvDanmark, další komerční vysílací společností působící na dánském trhu, byl systém financování TV2 přezkoumán Evropskou komisí v jejím rozhodnutí 2004/217/ES ze dne 19. května 2004 o opatřeních učiněných Dánskem ve prospěch [TV2] (Úř. věst. 2006, L 85, s. 1, oprava Úř. věst. 2006, L 368, s. 1, dále jen ‚rozhodnutí TV2 I‘). Toto rozhodnutí se týkalo období 1995–2002 a zaměřilo se na následující opatření: prostředky z koncesionářských poplatků, převody finančních prostředků užívaných k financování TV2 (fond TV2 a Radiofonden), částky poskytnuté *ad hoc*, osvobození od daně z příjmu právnických osob, osvobození od splácení úroků a jistiny úvěrů poskytnutých TV2 v době, kdy byla vytvořena, státní záruky za provozní úvěry, jakož i příznivé

podmínky uhrazování poplatků za vysílací frekvence s celostátním pokrytím (dále společně jako ‚dotčená opatření'). Konečně se šetření Komise zaměřilo též na povolení udělené TV2 vysílat v síti na místních frekvencích a na povinnost všech vlastníků společných antén pro vysílání programů veřejné služby TV2 z jejich zařízení.

7. Po provedeném přezkumu dotčených opatření dospěla Komise k závěru, že představují státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES (nyní čl. 107 odst. 1 SFEU). Tento závěr vycházel z posouzení, podle něhož režim financování TV2, jehož cílem bylo vykompenzovat náklady poskytování veřejných služeb, uskutečňované touto společností nesplňoval druhou a čtvrtou ze čtyř podmínek stanovených Soudním dvorem v jeho rozsudku ze dne 24. července 2003, Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg [(C-280/00, EU:C:2003:415) (dále jen ‚podmínky Altmark')].

8. Komise rovněž rozhodla, že podpory, které Dánské království poskytlo v letech 1995 až 2002 společnosti TV2 formou licenčních poplatků a jiných opatření popsaných v rozhodnutí TV2 I, byly slučitelné s vnitřním trhem podle čl. 86 odst. 2 ES (nyní čl. 106 odst. 2 SFEU), s výjimkou částky 628,2 milionu dánských korun (DKK), kterou označila za nadměrnou kompenzaci (bod 163 odůvodnění a článek 1 rozhodnutí TV2 I). Uložila tudíž Dánskému království, aby od TV2 A/S, která mezitím nahradila TV2, vymohlo navrácení této částky spolu s úroky (článek 2 rozhodnutí TV2 I) (viz bod 2 výše).

9. Vzhledem k tomu, že navrácení podpory podle článku 2 rozhodnutí TV2 I způsobilo platební neschopnost TV2 A/S, oznámilo Dánské království dopisem ze dne 23. července 2004 Komisi projekt rekapitalizace této společnosti. Co se týče opatření financovaných státem, stanovil tento návrh jednak vklad do základního kapitálu ve výši 440 miliónů dánských korun (DKK), a jednak kapitalizaci státní půjčky ve výši 394 miliónů DKK do základního kapitálu. Rozhodnutím C (2004) 3632 final ze dne 6. října 2004 ve věci státních podpor N 313/2004 o rekapitalizaci [TV 2 A/S] (Úř. věst. 2005, C 172, s. 3, dále jen ‚rozhodnutí o rekapitalizaci') dospěla Komise k závěru, že obě navrhovaná opatření pro TV2 A/S byla ‚nezbytn[á] pro obnovu kapitálu, který TV2 [A/S] po své přeměně na akciovou společnost potřeb[ovala], aby mohla provádět výkon veřejné služby' (bod 53 odůvodnění rozhodnutí o rekapitalizaci). Komise proto rozhodla, že každá část státní podpory, která by mohla být spojena s plánovanou rekapitalizací TV2 A/S, byla slučitelná s vnitřním trhem v souladu s čl. 86 odst. 2 ES (bod 55 odůvodnění rozhodnutí o rekapitalizaci).

10. Rozhodnutí TV2 I bylo předmětem čtyř žalob na neplatnost, jež podaly jednak TV2 A/S (věc T-309/04) a Dánské království (věc T-317/04), a jednak konkurenti TV2 A/S, tj. [Viasat] (věc T-329/04) a SBS (věc T-336/04).

11. Rozsudkem ze dne 22. října 2008, TV2/Danmark a další v. Komise [(T-309/04, T-317/04, T-329/04 a T-336/04, EU:T:2008:457)], Tribunál zrušil rozhodnutí TV2 I. [V bodě 124 uvedeného rozsudku] měl Tribunál správně za to, že Komise dospěla k závěru, že poslání veřejné služby svěřené TV2 odpovídá definici služeb obecného hospodářského zájmu rozhlasového a televizního vysílání […]. Konstatoval však též existenci několika protiprávních skutečností, jimiž bylo stiženo rozhodnutí TV2 I, a jež nakonec vedly ke zrušení tohoto rozhodnutí.

12. Tribunál zaprvé při zkoumání otázky, zda jsou na opatření, jichž se týká rozhodnutí TV2 I, vynakládány státní prostředky, zjistil, že Komise své rozhodnutí neodůvodnila, co se týče *de facto* zohlednění příjmů z reklamy v letech 1995 a 1996 jakožto státních prostředků [(rozsudek ze dne 22. října 2008, TV2/Danmark a další v. Komise, T-309/04, T-317/04, T-329/04 a T-336/04, EU:T:2008:457, body 160 až 167)]. Zadruhé Tribunál konstatoval, že Komisí provedený přezkum otázky, zda byla splněna druhá a čtvrtá podmínka Altmark, nevycházel z opravdové analýzy konkrétních právních a ekonomických podmínek, k nimž bylo přihlíženo při určování výše podílu TV2 na příjmu z koncesionářských poplatků. Proto bylo rozhodnutí TV2 I stiženo nedostatkem odůvodnění ohledně tohoto bodu [(rozsudek ze dne 22. října 2008, TV2/Danmark a další

v. Komise, T-309/04, T-317/04, T-329/04 a T-336/04, EU:T:2008:457, body 224 až 233)]. Zatřetí Tribunál konstatoval, že i závěry Komise, týkající se posouzení slučitelnosti podpory podle čl. 86 odst. 2 ES, zejména existence nadměrné kompenzace, byly rovněž stiženy nedostatkem odůvodnění. Podle Tribunálu byl tento nedostatek odůvodnění vysvětlen neexistencí opravdového posouzení konkrétních právních a hospodářských podmínek, které vedly ke stanovení výše koncesionářských poplatků připadajících TV2 během období šetření [(rozsudek ze dne 22. října 2008, TV2/Danmark a další v. Komise, T-309/04, T-317/04, T-329/04 a T-336/04, EU:T:2008:457, body 192 a 197 až 203)].

13. Rozhodnutí o rekapitalizaci bylo předmětem dvou žalob na neplatnost podaných SBS a [společností Viasat]. Dvěma usneseními, vydanými dne 24. září 2009, Tribunál konstatoval, že vzhledem ke zrušení rozhodnutí TV2 I a k úzké vazbě mezi povinností navrácení podpory vyplývající z tohoto rozhodnutí, jakož i opatřeními, která jsou předmětem rozhodnutí o rekapitalizaci, nebylo namístě rozhodovat ve výše uvedených věcech [(usnesení ze dne 24. září 2009, SBS TV a SBS Danish Television v. Komise, T-12/05, nezveřejněné, EU:T:2009:357, a ze dne 24. září 2009, Viasat Broadcasting UK v. Komise, T-16/05, nezveřejněné, EU:T:2009:358)].

14. Po zrušení rozhodnutí TV2 I Komise přezkoumala dotčená opatření. Při této příležitosti provedla konzultace s Dánským královstvím a TV2 A/S, a kromě toho obdržela připomínky od třetích stran.

15. Výsledek svého nového přezkumu dotyčných opatření předložila Komise [ve sporném rozhodnutí], které je předmětem této žaloby, jakož i další žaloby podané TV2 A/S [(věc TV2/Danmark v. Komise, T-674/11, EU:T:2015:684)], o níž Tribunál rozhodl svým dnešním rozsudkem.

16. [Sporné rozhodnutí] se týká opatření přiznaných společnosti TV2 v letech 1995 až 2002. Komise však ve své analýze zohlednila též rekapitalizační opatření přijatá v roce 2004 v návaznosti na rozhodnutí TV2 I.

17. [Ve sporném rozhodnutí] Komise trvala na svém stanovisku ohledně kvalifikace dotčených opatření jako státních podpor ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU přiznaných společnosti TV2 (bod 153 odůvodnění [sporného rozhodnutí]). Zprvu měla za to, že příjmy z reklamy za roky 1995 a 1996 představovaly státní prostředky (bod 90 [odůvodnění sporného rozhodnutí]), a později po ověření existence selektivní výhody dospěla k závěru, že dotyčná opatření nesplňují druhou a čtvrtou podmínku Altmark (bod 153 odůvodnění [sporného rozhodnutí]). Naopak v rozhodnutí TV2 I Komise sice dospěla k závěru, že částka 628,2 milionů DKK představuje nadměrné vyrovnání v rozporu s článkem 86 odst. 2 Smlouvy o ES, avšak [ve sporném rozhodnutí] měla za to, že tato částka představovala kapitálovou rezervu pro TV2 A/S (bod 233 odůvodnění [sporného rozhodnutí]). Ve výroku [sporného rozhodnutí] tudíž prohlásila:

‚*Článek 1*

Opatření učiněná Dánskem ve prospěch [TV2] mezi rokem 1995 a rokem 2002 formou prostředků z koncesionářských poplatků a dalších opatření uvedených v tomto rozhodnutí jsou slučitelná s vnitřním trhem ve smyslu čl. 106 odst. 2 [SFEU]‘.“

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

3 Žalobou došlou kanceláři Tribunálu dne 14. března 2012 se společnost Viasat domáhala částečného zrušení sporného rozhodnutí.

4 Společnost Viasat navrhovala prohlásit státní podpory poskytnuté společnosti TV2 za neslučitelné s vnitřním trhem, přičemž uvedla dva důvody. První důvod vycházel z nesprávného právního posouzení, kterého se dopustila Komise, když při svém posuzování slučitelnosti dotčených opatření

s vnitřním trhem podle čl. 106 odst. 2 SFEU nezohlednila druhou a čtvrtou podmínku Altmark. Druhý žalobní důvod vycházel z nesplnění povinnosti Komise uvést odůvodnění, neboť tento orgán dospěl bez uvedení důvodů k závěru, že se čl. 106 odst. 2 SFEU použije na projednávaný případ, přestože nebyly splněny druhá a čtvrtá podmínka Altmark.

5 V napadeném rozsudku Tribunál prohlásil, že není třeba rozhodnout o žalobě v rozsahu, v němž se domáhá zrušení sporného rozhodnutí, v rozsahu, v němž měla Komise za to, že příjmy z reklamy za roky 1995 a 1996 vyplacené TV2 prostřednictvím fondu TV2 představují státní podporu, a ve zbývající části žalobu zamítl.

6 Rozsudkem ze dne 24. září 2015, TV2/Danmark v. Komise (T-674/11, EU:T:2015:684), Tribunál na základě žaloby TV2 zrušil sporné rozhodnutí v rozsahu, v němž kvalifikovalo jako státní podporu příjmy z reklamy získané společností TV2 v letech 1995 a 1996.

Návrhová žádání účastnic řízení

7 Společnost Viasat navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil napadený rozsudek v rozsahu, v němž zamítl její žalobu, a sporné rozhodnutí, jakož i uložil Komisi náhradu nákladů řízení před Tribunálem a Soudním dvorem a

— podpůrně, aby zrušil napadený rozsudek, vrátil věc zpět Tribunálu a rozhodl, že o nákladech řízení bude rozhodnuto později.

8 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zamítl kasační opravný prostředek a

— uložil společnosti Viasat náhradu nákladů řízení v obou stupních.

9 Dánské království navrhuje, aby Soudní dvůr kasační opravný prostředek zamítl.

10 TV2 A/S navrhuje, aby Soudní dvůr:

— kasační opravný prostředek zamítl,

— podpůrně, zachoval účinky napadeného rozsudku a sporného rozhodnutí a

— uložil společnosti Viasat náhradu nákladů řízení.

K návrhu na znovuotevření ústní části řízení

11 Po přednesení stanoviska generálního advokáta požádala společnost Viasat dopisem ze dne 3. ledna 2017 Soudní dvůr o znovuotevření ústní části řízení. Na podporu své žádosti uplatnila společnost Viasat argument, že stanovisko generálního advokáta zkresluje některé její argumenty a uvádí odlišné argumenty, které nebyly mezi stranami diskutovány.

12 Je třeba připomenout, že podle článku 83 jednacího řádu Soudního dvora může Soudní dvůr kdykoli po vyslechnutí generálního advokáta nařídit znovuotevření ústní části řízení, zejména má-li za to, že věc není dostatečně objasněna, nebo předložil-li některý z účastníků řízení po ukončení této části

řízení novou skutečnost, která může mít rozhodující vliv na rozhodnutí Soudního dvora, anebo má-li být věc rozhodnuta na základě argumentu, který nebyl mezi účastníky řízení nebo zúčastněnými uvedenými v článku 23 statutu Soudního dvora projednán.

13 Tento statut ani jednací řád nicméně nedávají vedlejším účastníkům řízení možnost podat vyjádření v reakci na stanovisko přednesené generálním advokátem (viz rozsudek ze dne 4. září 2014, Vnuk, C-162/13, EU:C:2014:2146, bod 30 a citovaná judikatura).

14 Z článku 252 druhého pododstavce SFEU v tomto ohledu vyplývá, že úlohou generálního advokáta je předkládat veřejně, zcela nestranně a nezávisle odůvodněná stanoviska ve věcech, které vyžadují jeho účast, přičemž Soudní dvůr není vázán tímto stanoviskem ani jeho odůvodněním. Nesouhlas účastníka řízení s uvedeným stanoviskem tedy nemůže sám o sobě představovat důvod ke znovuotevření ústní části řízení, a to bez ohledu na otázky, které byly v tomto stanovisku zkoumány (viz rozsudek ze dne 21. prosince 2016, Rada v. Front Polisario, C-104/16 P, EU:C:2016:973, body 60 a 61, jakož i citovaná judikatura).

15 Soudní dvůr má přesto po vyslechnutí generálního advokáta za to, že má všechny poznatky nezbytné pro vydání rozhodnutí a že tyto byly účastníky řízení projednány.

16 S ohledem na výše uvedené úvahy má Soudní dvůr za to, že není třeba nařídit znovuotevření ústní části řízení.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícímu z porušení čl. 106 odst. 2 SFEU

Argumentace účastníků řízení

17 V rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku vytýká společnost Viasat Tribunálu, že se dopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že Komise v rámci posouzení proporcionality dotčených opatření ve vztahu k požadavkům stanoveným v čl. 106 odst. 2 SFEU, zejména požadavkům, podle kterých musí uplatňování pravidel Smluv bránit plnění svěřených úkolů, a kromě toho, že se plnění těchto úkolů nesmí dotknout rozvoje obchodu v míře, která by byla v rozporu se zájmem Evropské unie, nebyla povinna zohlednit skutečnost, že tato opatření nesplňují druhou a čtvrtou podmínku Altmark. Podle těchto podmínek musí být parametry pro výpočet vyrovnání za výkon veřejné služby předem stanoveny objektivním a transparentním způsobem a toto vyrovnání musí být stanoveno na základě analýzy nákladů, které by vznikly průměrnému správně řízenému podniku při plnění dotčených úkolů veřejné služby.

18 Společnost Viasat tvrdí, že z formulace čl. 106 odst. 2 SFEU vyplývá, že požadavek, podle kterého uplatňování pravidel Smluv, zejména pravidel hospodářské soutěže, musí bránit plnění svěřených úkolů, musí být vykládán v tom smyslu, že odkazuje na jiná ustanovení Smlouvy. V rámci posouzení slučitelnosti státních podpor s ohledem na tento čl. 106 odst. 2 tak musejí být předběžně posouzena tato jiná ustanovení. V projednávaném případě mělo být proto v tomto rámci ověřeno, zda každá z podmínek Altmark brání plnění úkolů veřejné služby, kterými byla pověřena TV2, či nikoli. Pokud by bylo provedeno toto zkoumání, dospěla by Komise k závěru, že by přijetí opatření ve prospěch TV2 odpovídajících druhé a čtvrté podmínce Altmark plnění těchto úkolů nebránilo.

19 Společnost Viasat má dále za to, že Komise, aby se ujistila, že jsou dodrženy požadavky týkající se bránění plnění dotčených úkolů a dotčení rozvoje obchodu v míře, která by byla v rozporu se zájmem Unie, měla požádat Dánské království, aby prokázalo, že by dodržení druhé a čtvrté podmínky Altmark bránilo plnění úkolů obecného hospodářského zájmu uložených TV2.

20 Komise, Dánské království, jakož i TV2 A/S mají za to, že tento důvod kasačního opravného prostředku je neopodstatněný.

Závěry Soudního dvora

21 V rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku společnost Viasat Tribunálu vytýká, že se dopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že Komise nebyla v rámci svého posouzení podle čl. 106 odst. 2 SFEU povinna zohlednit druhou a čtvrtou podmínku Altmark za účelem ověření, zda dodržení uvedených podmínek bránilo splnění úkolů svěřených TV2.

22 V tomto ohledu je třeba připomenout, že pro kvalifikaci vnitrostátního opatření jako státní podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU musí zaprvé jít o zásah státu nebo ze státních prostředků, zadruhé musí být tento zásah schopen ovlivnit obchod mezi členskými státy, zatřetí musí svému příjemci poskytovat selektivní výhodu a začtvrté musí narušovat či hrozit narušením hospodářské soutěže (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 2. září 2010, Komise v. Deutsche Post, C-399/08 P, EU:C:2010:481, bod 39 a citovaná judikatura).

23 Vzhledem k tomu, že tyto podmínky jsou kumulativní, nemůže být státní opatření kvalifikováno jako státní podpora, pokud jedna z těchto podmínek není splněna. Naopak, jsou-li splněny všechny podmínky, představuje toto opatření státní podporu, a je tudíž neslučitelné s vnitřním trhem, nestanoví-li Smlouvy jinak.

24 Pokud jde o třetí kritérium kvalifikace opatření jakožto státní podpory, jsou podle ustálené judikatury za státní podpory považovány zásahy, které mohou v jakékoli formě přímo nebo nepřímo zvýhodňovat podniky nebo musí být považovány za hospodářskou výhodu, kterou by podnik-příjemce nezískal za obvyklých podmínek na trhu (viz zejména rozsudek ze dne 30. června 2016, Belgie v. Komise, C-270/15 P, EU:C:2016:489, bod 34).

25 Je nicméně třeba připomenout, že Soudní dvůr upřesnil, že jestliže má být státní zásah považován za vyrovnání představující protihodnotu plnění uskutečněných podniky-příjemci za účelem plnění povinností veřejné služby, takže tyto podniky ve skutečnosti nejsou finančně zvýhodněny, a účinkem uvedeného zásahu tedy není poskytnout těmto podnikům výhodnější soutěžní postavení oproti konkurenčním podnikům, nespadá takový zásah do působnosti čl. 107 odst. 1 SFEU (viz rozsudek ze dne 24. července 2003, Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg, C-280/00, EU:C:2003:415, bod 87).

26 V souladu s body 88 až 93 rozsudku ze dne 24. července 2003, Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, EU:C:2003:415), musí být k tomu, aby takový zásah nebyl kvalifikován jako státní podpora, splněna řada podmínek. Zaprvé musí být podnik-příjemce skutečně pověřen plněním povinností veřejné služby a tyto povinnosti musejí být jasně definovány. Zadruhé musí být ukazatele pro výpočet kompenzace stanoveny předem objektivním a transparentním způsobem. Zatřetí nesmí vyrovnávací platba přesáhnout to, co je nezbytné k úplnému či částečnému pokrytí nákladů vynaložených k plnění povinností veřejné služby. Začtvrté musí být úroveň nutného vyrovnání určena na základě analýzy nákladů, které by průměrný podnik, správně řízený a přiměřeně vybavený k tomu, aby dostál požadavkům veřejné služby, vynaložil při plnění těchto povinností.

27 Pokud by všechny podmínky uvedené v předchozím bodě nebyly splněny, poskytovalo by dotčené státní opatření podniku, který je jeho příjemcem, selektivní zvýhodnění, a byla-li by kromě toho splněna ostatní kritéria uvedená v čl. 107 odst. 1 SFEU, představovalo by toto opatření podporu, která je v zásadě neslučitelná s vnitřním trhem.

28 Pokud jde o čl. 106 odst. 2 SFEU, tohoto ustanovení stanoví, že podniky pověřené poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu podléhají pravidlům obsaženým ve Smlouvách, zejména pravidlům hospodářské soutěže, pokud uplatnění těchto pravidel nebrání právně nebo fakticky plnění zvláštních úkolů, které jim byly svěřeny, a rozvoj obchodu nesmí být dotčen v míře, která by byla v rozporu se zájmem Unie.

29 Jak vyplývá z judikatury, samotné znění čl. 106 odst. 2 SFEU ukazuje, že výjimky z pravidel Smlouvy jsou přípustné pouze tehdy, jsou-li nezbytné pro splnění zvláštních úkolů, které byly svěřeny podniku pověřenému zajišťováním služby obecného hospodářského zájmu (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 23. října 1997, Komise v. Francie, C-159/94, EU:C:1997:501, bod 54, a ze dne 28. února 2013, Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas, C-1/12, EU:C:2013:127, bod 106).

30 V tomto ohledu z judikatury Soudního dvora vyplývá, že není nutné, aby byla ohrožena finanční rovnováha nebo hospodářská životaschopnost podniku, který je pověřen zajišťováním služeb obecného hospodářského zájmu. Stačí, že při neexistenci sporných práv by bylo zmařeno plnění zvláštních úkolů svěřených podniku nebo že zachování těchto práv je nutné k tomu, aby jejich nositel mohl plnit úkoly obecného hospodářského zájmu, které mu byly svěřeny, za hospodářsky přijatelných podmínek (viz rozsudek ze dne 15. listopadu 2007, International Mail Spain, C-162/06, EU:C:2007:681, bod 35 a citovaná judikatura).

31 Článek 106 odst. 2 SFEU tím, že umožňuje odchýlit se za určitých podmínek od obecné úpravy obsažené ve Smlouvě, směřuje k nalezení rovnováhy mezi zájmem členských států využít některé podniky, zejména podniky veřejného sektoru, jako nástroje hospodářské nebo daňové politiky a zájmem Unie na dodržování pravidel hospodářské soutěže a zachování jednotnosti společného trhu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 23. října 1997, Komise v. Francie, C-159/94, EU:C:1997:501, bod 55).

32 Jak bylo uvedeno v bodě 21 tohoto rozsudku, má společnost Viasat za to, že Komise byla povinna v rámci svého posouzení podle čl. 106 odst. 2 SFEU ověřit, zda by splnění druhé a čtvrté podmínky Altmark bránilo TV2 v plnění jemu uložených úkolů.

33 V tomto ohledu je třeba podotknout, že k posouzení opatření podle čl. 106 odst. 2 SFEU Komise nemusí na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, zkoumat dodržení podmínek stanovených judikaturou Altmark, zejména její druhou a čtvrtou podmínku.

34 Jak správně rozhodl Tribunál v bodě 63 napadeného rozsudku, přezkum dodržení podmínek stanovených touto judikaturou se uskutečňuje předem, tedy v rámci zkoumání otázky, zda dotčená opatření musejí být kvalifikována jako státní podpory. Tato otázka totiž předchází otázce spočívající v případném ověření, zda je neslučitelná podpora přesto ve smyslu čl. 106 odst. 2 SFEU nezbytná k plnění úkolů, které byly svěřeny příjemci dotčeného opatření.

35 Naproti tomu se již podmínky stanovené judikaturou Altmark neuplatní, jestliže Komise poté, co konstatovala, že opatření musí být kvalifikováno jako podpora, zejména proto, že podnik-příjemce nemůže obstát ve srovnání s průměrným, správně řízeným a přiměřeně vybaveným podnikem, aby mohl splnit stanovené požadavky veřejné služby, zkoumá, zda může být tato podpora odůvodněna podle čl. 106 odst. 2 SFEU.

36 Vzhledem k tomu, že posledně uvedené ustanovení je upřesněno protokolem (č. 26) o službách obecného zájmu (Úř. věst. 2010, C 83, s. 308), a pokud jde o oblast dotčenou v projednávaném případě, protokolem (č. 29) o systému veřejnoprávního vysílání v členských státech (Úř. věst. 2010, C 83, s. 312), nemůže být vykládáno izolovaně pouze na základě svého znění, aniž je přihlédnuto k upřesněním uvedeným v těchto protokolech.

37 Závěr uvedený v bodě 35 tohoto rozsudku je přitom podpořen, jak uvedl generální advokát v bodě 43 svého stanoviska, zněním protokolu č. 29, který uvádí, že „ustanovení Smluv se nedotýkají pravomocí členských států financovat veřejnoprávní vysílání, pokud je takové financování poskytováno organizacím pro veřejnoprávní vysílání k plnění veřejných služeb, jak jsou svěřeny, vymezeny a organizovány v každém členském státě, a pokud takové financování neovlivňuje obchodní podmínky a hospodářskou soutěž v Unii v míře, která by byla v rozporu se společným zájmem, přičemž se přihlíží k plnění veřejné služby“.

38 Vzhledem k předchozím úvahám se tedy Tribunál nedopustil nesprávného právního posouzení, když měl v napadeném rozsudku za to, že čl. 106 odst. 2 SFEU neukládá Komisi zohlednění druhé a čtvrté podmínky Altmark pro účely rozhodnutí, zda je státní podpora slučitelná s vnitřním trhem podle tohoto ustanovení.

39 První žalobní důvod tudíž musí být zamítnut jako neopodstatněný.

Ke druhému důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícímu z porušení článku 296 SFEU

Argumentace účastníků řízení

40 V rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku společnost Viasat napadá body 103 a 104 napadeného rozsudku z důvodu, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když zamítl její žalobní důvod směřující ke zrušení, zakládající se na porušení povinnosti Komise uvést odůvodnění ve sporném rozhodnutí vyplývající z článku 296 SFEU.

41 Společnost Viasat rovněž vytýká Tribunálu neexistenci odpovědi na žalobní důvody uvedené v návrhovém žádání v prvním stupni.

42 Komise má za to, že tento druhý žalobní důvod je zčásti nepřípustný a každopádně neopodstatněný.

Závěry Soudního dvora

43 Podle ustálené judikatury musí být odůvodnění požadované článkem 296 SFEU přizpůsobeno povaze dotčeného aktu a musí z něj jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu, jenž akt vydal, tak aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, a příslušný soud mohl vykonávat přezkum (rozsudek ze dne 29. září 2011, Elf Aquitaine v. Komise, C-521/09 P, EU:C:2011:620, bod 147 a citovaná judikatura).

44 V tomto ohledu je třeba podotknout, že Tribunál v bodě 103 napadeného rozsudku zamítl žalobní důvod vycházející z nedostatku odůvodnění sporného rozhodnutí tím, že podotkl, že „skutečnost, že se rozhodnutí nevěnovalo úloze druhé a čtvrté podmínky Altmark při posuzování slučitelnosti dotčených opatření s vnitřním trhem, nebyla důsledkem nesprávné úvahy Komise nebo nedostatku odůvodnění, jimiž by bylo stiženo [sporné rozhodnutí], nýbrž skutečnosti, že se v tomto rozhodnutí uplatňuje jiný analytický rámec než ten, jenž by zvýhodňoval [společnost Viasat]“.

45 Jak připustila společnost Viasat, je sporné rozhodnutí nedostatečně odůvodněno, pouze pokud byla Komise povinna použít analytický rámec, který podle společnosti Viasat vyplývá z čl. 106 odst. 2 SFEU.

46 Z bodu 37 tohoto rozsudku přitom vyplývá, že čl. 106 odst. 2 SFEU neukládal Komisi povinnost zohlednit druhou a čtvrtou podmínku Altmark při rozhodování, zda je státní podpora slučitelná s vnitřním trhem podle tohoto ustanovení. Tribunál se tudíž nedopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že sporné rozhodnutí bylo dostatečně odůvodněno.

47 Jak dále uvedl generální advokát v bodě 58 svého stanoviska, důvod kasačního opravného prostředku vycházející z neexistence odpovědi na důvody uvedené v návrhovém žádání v prvním stupni není dostatečně rozvinut na to, aby na něj mohli ostatní účastníci řízení o kasačním opravném prostředku odpovědět nebo aby o něm mohl Soudní dvůr rozhodnout. Je tedy nepřípustný.

48 Druhý důvod kasačního opravného prostředku musí být tudíž zčásti odmítnut jako nepřípustný a zčásti zamítnut jako neopodstatněný.

49 Ze všech předcházejících úvah vyplývá, že kasační opravný prostředek musí být zamítnut v plném rozsahu.

K nákladům řízení

50 Podle čl. 184 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora rozhodne Soudní dvůr o nákladech řízení, není-li kasační opravný prostředek opodstatněný. Podle čl. 138 odst. 1 tohoto jednacího řádu, který se použije na řízení o kasačním opravném prostředku na základě čl. 184 odst. 1 uvedeného jednacího řádu, se účastníku řízení, který neměl ve věci úspěch, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník, který měl ve věci úspěch, požadoval.

51 Vzhledem k tomu, že Komise a TV2 A/S požadovaly náhradu nákladů řízení a společnost Viasat neměla ve věci úspěch, je důvodné uložit posledně uvedené náhradu nákladů řízení.

52 Podle čl. 140 odst. 1 jednacího řádu, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě čl. 184 odst. 1 tohoto jednacího řádu, členské státy a orgány, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, nesou vlastní náklady řízení.

53 Dánské království jakožto vedlejší účastník řízení před Tribunálem ponese vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

2) Společnosti Viasat Broadcasting UK Ltd se ukládá náhrada nákladů řízení Evropské komise a společnosti TV2/Danmark A/S.

3) Dánské království ponese vlastní náklady řízení.

Podpisy.